

[Indenrigsministeren.]

udnytted i fuldt Omfang, hænger det alene sammen med, at der overhovedet ikke findes ledige Sundhedsplejersker. Selv om de Kommuner, der ikke har gennemført Ordningen, ønskede at faa en Sundhedsplejerske, vilde de være afskaaret derfra. Det hænger naturligvis igen sammen med dette, at den Skole, hvor Sundhedsplejerskerne uddannes, har en for ringe Kapacitet, og jeg kan derom sige, at saa snart Forholdene tillader det, agter Ministeriet at forøge denne Kapacitet til det dobbelte, hvilket skulde betyde, at man inden for en overskuelig Aarrække kan faa det nødvendige Antal Sundhedsplejersker uddannet.

Endvidere sagde det ærede Medlem Fru Petra Petersen, at det navnlig var paa Landet, man manglede Sundhedsplejersker, og at det i det hele taget var der, man ikke havde faaet Ordningen gennemført. Det er rigtigt, men det er ikke noget Bevis paa, at man paa Landet ikke har Interesse for Ordningen, thi Forholdet er jo det, at en enkelt Landkommune kan ikke etablere den; der skal være flere Kommuner, som slutter sig sammen, hvilket igen betyder, at den enkelte Sundhedsplejerske skal arbejde over et vist, ret stort Omraade, og der er navnlig under de nuværende Forhold ikke noget at sige til, at Sundhedsplejerskerne søger at komme ind paa de Steder, hvor de ikke skal cykle eller køre alt for mange Kilometer for at komme i Funktion. Efterhaanden som vi faar et tilstrækkeligt Antal Sundhedsplejersker uddannet, er jeg ikke i Tvivl om, at man ogsaa paa Landet vil udnytte Ordningen. I det hele taget vil jeg gerne ramme en Pæl gennem den Paastand, at man ude i Landkommunerne ikke skulde være interesseret i Løsningen af Opgaver som den her foreliggende og andre lignende. Den Omstændighed, at det var ude i Amtskommunerne, man først og kraftigst udviklede Sygehusvæsenet og Hospitalsvæsenet, synes dog at vise, at man derude meget godt forstaaer, hvad det her drejer sig om.

Til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp skal jeg kun sige, at den Tanke at gøre Sundhedsplejerskeordningen obligatorisk jo meget vel kan tænkes, selv om jeg for min Part vilde være overvejende betænkelig ved det; men man kan formentlig kun gøre den obligatorisk i den Forstand, at Kommunerne bliver forpligtet til at gennemføre Ordningen; man kan derimod ikke gøre den obligatorisk i den Forstand, at man tvinger Folk til at modtage Sundhedsplejerskerne i deres Hjem. Jeg tror derfor, at det, alt taget i Betragtning, vil være rigtigt, at

man ogsaa paa dette Omraade holder sig paa Frivillighedens Grund, og jeg er forvisset om, at man ved at gennemføre denne Lov og ved at lade den virke sammen med Loven om Sundhedsplejersker vil være naaet et langt Skridt frem imod at skabe større Folkesundhed, end vi før har haft.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alfred Andersen: Da der er ytret Ønske om Udvalgsbehandling, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af visse Bestemmelser om Erlæggelse af en Afgift til vedkommende Kommunes Fattigkasse ved Omsætning af faste Ejendomme m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 249).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg har herved den Ære over for det høje Folketing at anbefale Forslag til Lov om Ophævelse af visse Bestemmelser om Erlæggelse af en Afgift til vedkommende Kommunes Fattigkasse ved Omsætning af faste Ejendomme m. m.

De Bestemmelser, som saaledes foreslaas ophævet, stammer fra henholdsvis 1778, 1791, 1798 og 1800 og vedrører Taarnby Kommune samt Randers, Holbæk, og Slagelse Købstæder. Ifølge de paagældende Bestemmelser skal der ved Omsætning af faste Ejendomme erlægges en vis varierende Afgift, i intet Tilfælde over 1/2 pCt. af Købesummen, til vedkommende Kommunes Fattigkasse. Ved den mere almindelige Ordning af Landets Fattigvæsen, som fandt Sted omkring Aar 1800, nemlig ved Planen for Københavns Fattigvæsens Indretning og Styrelse af 1. Juli 1799 og Reglementerne af 5. Juni 1803 vedrørende Fattigvæsenet i Købstæderne og paa Landet, var der ogsaa tillagt Fattigkasserne Indtægter